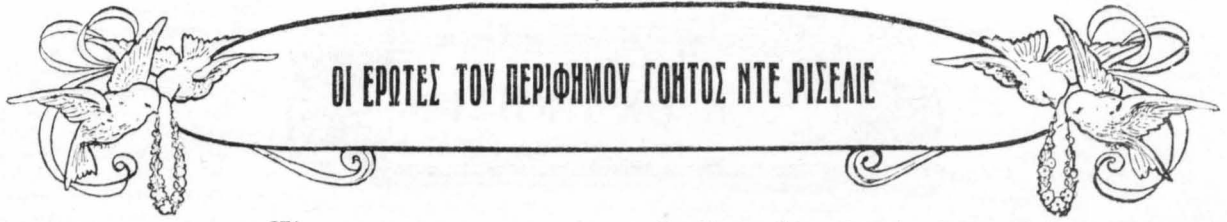

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ

ΙΖ'

Όπως είδαμε στο προηγούμενο φύλλο, ο Ρισελιέ έξυψανε μια δολοφονική μηχανοργαρία για να χωρίση την είνουσιμένη του βασιλέως Λουδοβίκου ΙΕ', μαρζορία ντέ λά Τουρνέλ, από φίλο της και άνετρό του κόμητα ντ' Άξενουά, τραβώντας τον στα δίχτυα μιας όραίας επαρχιώτισσας κυρίας, που την έφερε επίτηδες στο Παρίσι.

Τά έκανε όλ' αυτά, για να εύχαριστήση τον βασιλέα και πραγματικά δεν άργησε να πετύχη το σκοπό του. Ο κόμης κι η όραία επαρχιώτισσα κυρία άρχισαν ν' ανταλλάσσουν θερμές έρωτικές επιστολές, τις οποίες παρελάμβανε ο Ρισελιέ και παρέδιδε στον βασιλέα. Έτσι, ένα καλό πρωί, ο βασιλεύς πήρε όλες αυτές τις επιστολές και τις παρουσίασε στην είνουσιμένη του μαρζορία. Έδειξη, έξω φρενών από το κακό της, ωρζίστηκε να μίν ξανακιή πειά τον άγαπημένο της και κράτησε τον όρκο της.

Μά τώρα, με τη σειρά της, κι η μαρζορία ντέ λά Τουρνέλ, ήθελε κι αυτή ν' απομακρινή άπ' τον βασιλέα την αδελφή της, κόμησα ντέ Μαγιά. Το πράγμα δεν ήταν καθόλου δύσκολο, γιατί η είνουια του βασιλέως προς την κόμησσα λιγότευε ήμέρα με την ήμέρα, μοιλονότι αυτή δεν είχε πάφει να τον λατρέψη.

Η φτωχή κόμησσα τό κατελάβαινε αυτό κι ένοιωσε την καρδιά της να υποφέρει βαθειά. Μιά μέρα τέλος, μη μπορώντας πειά να κρατηθή, παρουσιάστηκε στον βασιλέα κι άρχισε να του παραπονείται, γιατί την παραμελούσε προς χάριν της αδελφής της.

Ο βασιλεύς την άκουσε με φριχρότητα και μ' άδιαφορία και στο τέλος της είπε, ότι δεν την άγαπούσε πειά.

Τότε η κόμησσα οίχτηκε στα πόδια του κι άρχισε να δολοφύ.

Μά ο βασιλεύς με την ίδια άδιαφορία της είπε, ότι έπρεπε να πάφει πειά την αδελφή της, όπως κι αυτός είχε πάφει τη δική του.

— Άφήστε με να μείνω κοντά σας! τον έκέτευσε η δυστυχιμένη γυναίκα. Αφήστε μόνο να σάς βλέπω και μη μ' άγαπάτε...

— Όχι! της απάντησε άδυσκόπητος ο βασιλεύς. Πρέπει σήμερα κιόλας να φύγετε από το παλάτι.

Συντριμμένη, εξημεδαμένη, η κόμησσα ντέ Μαγιά σηκώθηκε άπ' το δάπεδο, όπου κοιτόταν και προχώρησε προς την πόρτα του βασιλικού διαμερισματος. Έκει την περιέμενε ένας ύπηρέτης, ο οποίος την πήρε άπ' το χέρι και την ώδηγησε κάτω στην άλλη των άνωταίρων, όπου την επιβίβασε σ' έν' άμάξι.

Μά πού να πήγαινε τώρα η φτωχή γυναίκα;

Φυσικά, δεν μπορούσε να ξαναγυρίση στο σύζυγό της, τον οποίο είχε εγκαταλείψει προς χάριν του βασιλέως. Θα έμενε δε στο δρόμο, αν δεν την λυπόταν η κόμησσα της Τουλουζής, η οποία της παραχώρησε ένα δωμάτιο στο μεγάλο της. Η εγκαταλειμμένη είνουσιμένη κλειστήκη έδει μέσα, άφρουσιμένη να δεχτή κάθε επίσκεψη. Δεν έκανε δε άλλο, παρ' να κλειθή άδιάστατα και να έκαταλιμάνη μέσα άπ' τους ληκυμούς της τό όνομα του Λουδοβίκου ΙΕ'.

***

Η μαρζορία ντέ λά Τουρνέλ ήταν για τό Λουδοβίκο ΙΕ' δ.π. ήταν για τό Λουδοβίκο ΙΔ' η Μοντεσπιάν. Περιήφανη, άρλοκερηδής για τον εαυτό της, της άρεσε όσπου να σκορπίση γύρω της τις εύφημισεις με δόλιανη χάρια. Και φυσικά, ο πρώτος που έπωφελετο αυτών, ήταν ο Ρισελιέ, ο οποίος την είχε ανέβασει στο αξίωμα της είνουσιμένης.

Μά, μοιλονότι ο ήρωας είχε παραδοθεί τόρα στις φιλοδοξίες του, δεν εγκατέλειπε όσπου και τους έρωτάς του. Η έπιθυμία του σ' αυτές ήταν πάντοτε άναγρίθυμες και καμιά γυναίκα δεν μπόρεσε ν' άντισταθή ποτέ στη γοητεία του.

Όλες η όραίες γυναίκες ήταν γι' αυτόν τό ίδιο και δεν ξεχώριζε ανάμεσά τους ούτε τις σύζυγους, τις φίλες και τις αδελφές των φίλων του. Η τελευταίες μάλιστα τον τραβούσαν περισσότερο.

Μεταξύ των άλλων, ο στενός φίλος του, δούξ ντέ Ντιρφόρ, είχε μια φίλη, την κ. ντέ Μαρτελιέρ, την οποία λάτρνε και για την όποια ήταν βέβαιος, ότι δεν άγαπούσε κανένα άλλο στον κόσμο, εκτός άπ' αυτόν.

Όταν όμως ο Ρισελιέ, ο οποίος άλλωστε δεν την άγαπούσε καθόλου, κέρφωσε έπάνο της τ' άκατανόητα σέ γοητεία βλιέματά του, εκείνη δεν έδίστασε καθόλου, ξεχνώντας δολότελα τον φίλο της, να του χωρίση την άγάπη της.

Έκλεισε μάλιστα την πόρτα της στο Ντιρφόρ, τον οποίο είχε καλέσει εκείνο τό βράδυ για να δειληθήουν μαζί και δέχτηκε στη θεία του τό Ρισελιέ.

Την άλλη μέρα, ο ήρωας μας συνάντησε στο παλάτι τό φίλο του με μια έαφραση μεγάλης θλίψεως στο πρόσωπό του.

— Τι έγεις; τον ρώτησε ο Ρισελιέ, και είσαι σ' αυτά τά γάγια;

— Νά, απάντησε στενωχωρημένος ο Ντιρφόρ, δεν ξέρω για πειά λόγο η κ. ντέ λά Μαρτελιέρ δεν με δέχτηκε χθές τό βράδυ στο σπίτι της, ενώ με είχε καλέσει η ίδια.

— Γι' αυτό άποφεις; του είπε σπαζώντας στα γέλια ο Ρισελιέ. Δεν σέ δέχτηκε γιατί, άπλοσίστατα βρωσάκιων εγώ μαζί της.

Έπειδή όμως ο δούξ ντέ Ντιρφόρ δεν ήθελε να τον πιστέψη, ο Ρισελιέ προθυμοποιήθηκε να του αποδείξη, ότι έλεγε την αλήθεια.

Συνεννοήθηκε λοιπόν μαζί του κι ένα άλλο βράδυ, που βρισκόταν στο σπίτι της κ. ντέ λά Μαρτελιέρ, άκούξε έξαφνα η πόρτα και μπήκε μέσα ο Ντιρφόρ. Άμέσως η φίλη του, τρομαγμένη άπ' την άπροσδόκητη εμφάνισή του, έτρεξε να κωρφή, μά ο Ντιρφόρ την κινήθηκε και τραβώντας την από μια σπουτηνή κάμαρα, μέσα στην οποία είχε καταφύγει, άρχισε να τη δέρνει αλύπητα για να την πιωρήση για την προδοσία της, ενώ ο Ρισελιέ, με τη συνθημαμένη του άπάθεια απέναντι τον γυναικών, που είχαν πέσει θύματά του, παρακολούθησε τη σσηνή γελώντας.

***

Κατά τό 1734, ο Ρισελιέ, θέλοντας να συνδεθή με την άριστοκρατικότερη, έπειτ' άπ' τη βασιλική, οικογένεια της Γαλλίας, παντρεύτηκε για δεύτερη φορά με την πολυχιμισσα της Γκιζής, μοιλονότι η προίκα της ήταν μέτρια.

Η αρχικήμισσα της Γκιζής ήταν ίμφλοιά άναστηματος, είχε πρόσωπο γοητευτικό, μοιλονότι τό προσώπο της ήταν πολύ μεγάλο και είχε τά δόντια της κατεστραμμένα.

Ο Ρισελιέ περιέβλεπε την καινούργια του σύζυγο με κάθε φροντίδα και προσοχή και έπ' έξη δολοφονους μήνες —πραγματικό θαύμα— της έμεινε πιστός.

Κατόταν άρχισε και πάλι τους έρωτάς του, μά είχε τοιάχιστον την φροντίδα να της τους άποκωρήτη.

Ένωπιεταξύ, η επίδραση της μαρζορίας ντέ λά Τουρνέλ στον βασιλέα, μεγάλωνε όσπου. Έπειδή μάλιστα για μια στιγμή ο βασιλεύς έστρεψε τά βλιέματά του προς την αδελφή της, η όποια ήταν επίσης όραία, η κτηνή είνουσιμένη για να ξεφορτωθή μια έπικίνδυνη αντίζηλο, φρόντισε να την παντρήση με τό δούκα ντέ Λωρραγκά. Σ' αυτό τη βοήθησε πολύ και ο Ρισελιέ κι έτσι η είνουσιμένη της προς αυτόν διπλασιάστηκε.

Μονάχα η άλλη αδελφή της, η εγκαταλειφθείσα είνουσιμένη, κόμησσα ντέ Μαγιά, στάθηκε άτυχη. Αυτή έξοδισε μαρζορία άπ' την Αβλή και τις απολαύσεις της, έποφρονοντας κι άγατώντας πάντα την Αβλή και τις απολαύσεις της, έποφρονοντας κι άγατώντας πάντα την Αβλή και τις απολαύσεις της. Και μόνον κατόν εισσηγήσεως της μαρζορίας ντέ λά Τουρνέλ, η όποια συγνανήθηκε τέλος άπ' τη δυστυχία της αδελφής της, συγκατένευσε να της δώσει ένα εισόδημα τριάντα χιλιάδων φράγκων. Ζούσε ως τότε σ' ένα μικρό διαμέρισμα, τό οποίο δεν είχε παρ' μόνο τά πό άπαραίτητα έπιπλα. Όταν λοιπόν έμπε, ότι της είχε άπονεμηθεί εισόδημα, παρακάλεσε τον βασιλέα να της στείλη κι ένα καθρέφτη για να σολισή μ' αυτόν τό τζάκι της.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

